

סדר היום

לרבי יצחק ברייטער הי"ד

א. התקשרות לצדיק:

בכניסת הלילה יאמר: הריני רוצה לעבד את השם ותברך באמת. באמונה ובשמחה. והריני מקשר עצמי בכל מחשבה דבור ומעשה שלי, של כל היום, לכל הצדיקים האמתיים, ובפרט לנחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו תגן עלינו. ולפני כל תפלה יאמר: הריני מקשר עצמי בתפילתי לכל הצדיקים האמתיים שבדורינו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא זכותו תגן עלינו.

ב. תפלת ערבית:

תפלל במתינות, בלח, בכונה, בשמחה ובקול נעים. וידקדק באמרו שם השם, לבטא היטב נקוד החולם (מעל האות דל"ת) וגם יגיש הי"ו"ד פך: "אד-ני". וכל השמות יאמר מתוך יראת ה'. כי בתפלה זאת ממתיקים את כל הדינים, וזוכים להתחזק לעמד נגד כל הירדות והתשכות והמניעות שעוברים על כל אדם, בבחינת מה שאנו אומרים בתפלה זו: "שומר עמו ישראל לעד".

ג. קריאת שמע שעל המטה:

יקרא במתינות ובשמחה וכמו שאמרנו בסעיף הקודם. ובזה מתקן פגמיו של כל היום, וכל פגמי הברית השם יצילנו, כמו שאמרנו חכמינו ז"ל: הקורא קריאת שמע שעל המטה מזיקים מתרחקים ממנו.

ד. מארי דחושבנא:

יודה להשם ותברך על כל הטוב שזכה לעשות ביום הזה, ויתודה על כל פגמיו במחשבה דבור ומעשה, ויבקש מהשם מחילה, סליחה וכפרה, ויבקש שיעזרהו השם מעכשו להיות פרוץ השם ותברך.

ה. חצות לילה:

יקום ויתאבל מאוד על חרבן בית המקדש ועל העלמת אורו של הצדיק האמת (שגם זה בכלל חרבן בית המקדש), ועל חטאיו ועוונותיו, פשעיו, מדותיו ותאוותיו הרעות, המעכבים בגן בית המקדש, וימצא את עצמו בכל מה שעובר עליו - באמירת תקון חצות, ויבקש מהשם ותברך על גאלת וישועת כל ישראל, וגם את גאלת נפשו, מהיצר הרע האורב לו תמיד. זמן חצות לפי רבנו - מתחיל תמיד (בין בחרף בין בקיץ) שש שעות לאחר צאת הכוכבים (צאת הכוכבים היא כ - 20 דקות לאחר שקיעת החמה), וזמן חצות נמשך ששעים.

ו. זכרון העולם הבא:

כשיתעורר משנתו יאמר: מודה אני לפניך וכו', ויזכר מיד את העולם הבא, ויתפלל להשם ותברך שיעזרהו להתנהג בכל היום בקדושה, ויחדש ההתקשרות לצדיקים כבכניסת הלילה.

ז. השקמה:

יתנער לקום קדם עלות השחר לעסק בעבודת השם ותברך, ובנה ינקה לשלמות האמונה, ולהאיר עליו אור האמת ודעת גדול וינקה להכנס לכל שערי הקדושה. ובאור הבקר יסתפל על השמים.

ח. הכנת התפלה:

לא יאכל ולא ישמה ולא ידבר קדם התפלה. גם דבור מכרח מאוד יקצר בו, ובנה תהנה תפלתו רצויה. פי צריך להכניס את כל הפח והפונה בדבורי התפלה, לכן אין להחליש ולהפסיק את רצונות נפשו המתגעגעת לשפף שיחה לפני בוראה.

ט. מקנה:

יטבל במקנה בכל יום, ובנה יתקדש ויצא מכל טמאת עוונותיו ויתקרב להשם ותברך באמת, וינשע מכל צרותיו בגשמיות וברוחניות בבחינת: מקנה ישראל ה', מושיעו בעת צרה.

י. תפלת שחרית:

יתפלל בבקר השכם במתינות, וכמו שאמרנו בסעיף א. ולא יפסיק בדבור מתחילת התפלה ועד סופה. ויתפלל מתוך סדור, ולא ילך אנה ואנה, אלא יעמד על מקומו, ויענה 'אמן', ויהא שמה רבא, 'ויברכו' 'וקדשה' בכל פחו וכונתו בשמחה וכו'. ובנה ינקה להאיר עליו אור לשבעת הימים, המתחדש בכל יום, בבחינת מה שאנו אומרים בתפלת שחרית: אור חדש על ציון תכין וננקה פלנו וכו'.

יא. שלחן ערוך:

ילמד בכל יום שלחן ערוך, ולא ידלג כל ימי חייו על למוד שלחן ערוך מדי יום, אפלו אם יכל ללמד רק מעט. ובנה מבטל כל מיני כפירות ומחלקת רוחנית וגשמית מעליו ומעל כל העולם. וילמד שלחן ערוך לפי הסדר, מתחלתו ועד סופו, וכך ינהג כל ימי חייו. ואם אינו יכל ללמד בשלחן ערוך הגדול, לכל הפחות ילמד קצור שלחן ערוך (או ספר הלכה מתמצת אחר), בסדר הג'ל.

יב. התבודדות:

יתחזק בכל כחו להתבודד ולפרש שיחתו לפני ה' ותברך כל יום, לפחות שעה אחת, בשפה השגורה על לשונו. וידבר על כל מה שעובר עליו, ויתודה על חטאיו ועוונותיו ופשעיו, בשוגג ובמזיד. וידבר לפני השם ותברך פני שמדבר עם חברו, ויספר צערו ודחקו ומצבו, שילו ושל כל בני משפחתו ושל כל עם ישראל, ויחייב הדבור, ויטען כל מיני טענות והפצרות ופיוסים שינקה להתקרב לה' ותברך באמת, בבחינת "הרחב פיה ואמלאהו", וינקה בצעקה ושושנה ואנחה ובכיה, וגם יודה להשם ותברך על כל חסדיו הרותניים והגשמיים שעושה אתו, בשמחה והלל להשם ותברך. ויבקש אז צרכיו הרוחניים והגשמיים, ויאמין כי הנסתר יגלה לפני השם ותברך מהשיחה הזו, אפלו כאשר אומרה הפחות שבפחותים, חשובה אצל ה' ותברך יומר מכל מיני עבודות קשות, ויומר מכל עבודות המלאכים בכל העולמות. ואף אם אינו יכל לפתח פיו כלל, העמידה בעצמה - בכונה ורצון לדבר - והתקנה להשם ותברך, ומה שתולה עיניו לפרום ומצפה לישועת ה', ומה שמכריח את עצמו

לדבר, אפילו דבור אחד במשך כל השעה הנ"ל, כל זה היא תכלית נצחית עבורו.

יג. ספרי רבנו זכרוננו לברכה:

ילמד בכל יום ספרי רבנו ז"ל, ובנה מקשר עצמו לדעת רבנו הקדוש, וממשיך עליו הכח-של-קנשה ללכת בדרך הצדיק, ומביא את כל העולם לתשובה.

יד. תהלים:

יאמר בכל יום, לפחות עשרה מזמורי תהלים. כי כל עשרה מזמורים הם תקון רוחני גדול. וינסה למצא את כל מה שעובר עליו, במזמורי התהלים שאומר, וגם כל ההודאות שבתהלים יאמר על עצמו, זאת אומרת: יודה באמצעותם להשם על התסידים שעשה ועושה אתו.

טו. לקוטי תפלות:

יאמר בכל יום לקוטי תפלות (שחבר רבי נחמן), וגם יעשה בעצמו תפלות, הינו שיתפלל שיזכה לקיים דברי הצדיק שלמד בספריו ובנה מעלה שעשועים גדולים לפניו ותברך.

טז. שעורים קבועים:

יקבע לו קביעות ללמוד התורה. וילמד בשמחה ולא יפסיק באמצע הלמוד בדברים שאינם דחופים מאוד, ויכונן שיזכה על-ידי הלמוד לאמונה שלמה, וישתדל להוציא מלמודו עצות נכונות לעבודת ה', וגם יחדש בתורה שלומד על-פי יסודות דעת רבנו הקדוש, ובנה יתקרב לה' ותברך באמת, ויקרב הרחוקים לעבודת ה' ותברך.

יז. אכילה:

יאכל במתינות ובדרך ארץ, ולא יכעס, ולא ידבר באמצע אכילתו דברים שאינם נצרכים. וילמד על שלחנו. ויברך ברפת המזון בשמחה ופנ"ל. ובנה ימשיך עליו הארת הרצון, הינו: פסופים ורצונות טובים ללכת בדרך ה', וכן בכל הנאותיו ומעשיו יכונן שיהיה כרצונו ותברך, ויהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על-ידי אכילתו הנאותיו ומעשיו.

יח. משא ומתן:

על-ידי שמתחזקים באמונה בהשגחה פרטית של הבורא על ברואיו, ועל-ידי שמאמינים ויודעים שהפרנסה אינה נמשכת על-ידי סבות של דרך הטבע, כי אם על-ידי רצון הבורא, והשם ותברך יכל לפרנסו גם ללא שום סבה ומעשה, והבורא מפרנס את האדם על-ידי סבה ומעשה רק כדי לנסותו אם יעמד בנסיונות שיתדמנו לו על-ידי עסקיו בסבות ההם, וגם כדי לבחנו, אם יוכל לעמד באמונה זו, שהפרנסה אינה תלויה בדבר כי אם ברצון ה', על-ידי זוכה לעשות מלאכתו באמונה.

יט. צדקה:

יפריש מכל מה שמרויח ומקבל, בכל צורה שתהיה, כדי להתחזק עניני רבנו ז"ל: התחזקת מי שאין להם, התחזקת בתי כנסת שנקראים על שם רבנו, ולהתחזקת ספרי הקדושים, שיוכלו להתחזק ולהפיץ. וטוב להתחיל ולהפריש לזה תרומה (הינו שני אחוזים) ממה שמרויח ומקבל, עד שיזכה לעשר עבור זה כל נכסיו.

כ. התפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל ודעתו בעולם:

הוא עקר ושורש גדול. כי על-ידי-זה יוכלו כל בית ישראל להתקרב לדרך האמת, וזו היא תכליתנו ותכלית כל העולמות. לכן צריכה עבודה זו להיות למקרי הצדיק קדש קדשים, ויעסקו בה בכל כוחותיהם לשמה (שלא לשם כבוד, או שלטון וכדו'), אלא רק לתקון העולם) ויבששו בכל פעם עצות איה להתחייב ולהפיץ מענינותיו חוצה, להחיות ולהשיב נפש כל ישראל לאביהם שבשמים.

כא. קדשת שבעת הנרות:

יקדש עיניו מלהסתפל ברע, ואזניו בשמעו לדברי חכמים, ואפו בהאריה אפו על כל דבר (שלא יכעס), וירחם על כל מי שרצה לקעס עליו, ויקדש את פיו בדבורי תורה ותפלה, וישמר את פיו מדבורים אסורים. ובנה יזכה לשפע אלקי ולקדשת המחשבה.

כב. שמחה:

יהיה בשמחה תמיד. ויהפך כל מיני הצער והאנחות שיש לו לשמחה, ויקבל הכל באהבה ולא יתנאש לעולם, ויחיה וישמח את עצמו תמיד בנקודות הטובות שבו ברוחניות, ובהתחבות (האור, הטוב) שבתוך הצרות - בגשמיית. כמו שמבאר רבנו בלקוטי מוה"ר"ן חלק א' תורה קצ"ה ותורה רפ"ב. ואף אם יפל חס ושלום לירידות גדולות ברוחניות, יבטח בכח הצדיק ויתחיל בכל פעם מקדש, כאלו לא נפל מעולם. ויאמין שכל נפילתו היתה רק כדי שיתחיל מקדש, ואם יתחזק להתחיל בכל פעם מקדש באמת, יעזרהו השם ותברך שלא יפל עוד למקומות כאלה. וגם ירגיל את עצמו לעבד את ה' בשמחה, בנגונים וברקודים והמחצות פה. ובפרט בשעת הלמוד והתפלה, ישמח מאוד.

כג. תשובה:

יתבונן בכל מחשבה, דבור ומעשה שלו למצא בהם רמזים לעורר נפשו לשוב להשם ותברך באמת ולהתחזק בעבודת ה' ותברך. ולמקללו ומבזו ידם וישתק, ובנה מכניע הרע שדדמו ומכפר על כל עוונותיו ויתהפכו לנכיות.

כד. אהבת חברים:

יאהב כל יהודי, ובפרט המקרבים לצדיק האמת רבנו הקדוש, יאהב כנפשו. וידבר עמהם בכל יום מהסתכלית האמתית, כדי לקבל מנקדתם הטובה. כי בכל אחד ואחד מיישראל יש נקדה טובה שאין אותה בחברו.

כה. מנחה:

יתפלל כנ"ל בסערי א. ובנה יזכה להעלות את כל עבודת היום להשם ותברך, וילקבל התחזקות בעבודת ה' ליום הבא אחריו, בבחינת: עליה השלם כל הקרבנות פלם, ובבחינת: וקא השמש וטהר.

כו. ראש השנה:

כל המקרבים לצדיק האמת צריכים להתאסף יחד במקום אחד, בציון רבנו הקדוש, לראש השנה, ולהתפלל בהתקשרות לצדיק. ועל-ידי- זה הם מקבלים ממנו אור רוחני נפלא, ותקון וקרוי רוחניים שכלל השנה אי אפשר לקבלם, כמו שאמר רבנו ז"ל: כל הענין שלי הוא ראש השנה", וזוכים להאיר על עצמם ועל כל העולם את אור הצדיק לדורי דורות. לכן, צריך לשבר את כל ההפרעות והמניעות, ולבוא ל'קבוץ' באופן לראש השנה (אפילו אם צריך לכה) מסירות נפש עצום. כי רק פקודת נפש הדוחה שבת, יכל למנוע את האדם מלבוא לקבוץ. אבל כל המניעות האחרות, כמו פרנסה, ממוץ, טרדות, כבוד וכיוצא בהם, צריך לנצחם ולזכות להעבודה, שאין דבר גדול מזה.

כז. ארץ ישראל:

כל ימי חייו יתגעגע ויתפלל וישתדל לגור בארץ ישראל, ולפחות ללכת בה ארבע אמות. ובנה יזכה לאריכות אפים ולעלות ברוחניות מדרגה לדרגה, ולהמשיך עליו כלליות הקדשה, וזה עקר נצחון דקדשה של האדם בעולם הזה. והשם ותברך יעזר לנו שנוזק ללכת בדרך הצדיק האמתי באמת ואמונה, ונזכה להמשיך עלינו ועל כל ישראל את אורו, ועל-ידי-זה נזכה לגאלת הגוף והנפש במהרה בימינו אמן.